

Sentencja

Artykuł 30 ust. 2 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej) należy interpretować w ten sposób, że krajowy organ regulacyjny ma obowiązek uwzględnić, przy ocenie zniechęcającego charakteru opłaty obciążającej abonentów z tytułu korzystania z usługi przenoszenia numerów, koszty ponoszone przez operatorów sieci telefonii ruchomej w związku z wykonywaniem tej usługi. Niemniej zachowuje on uprawnienie do ustalenia maksymalnej kwoty tej należnej operatorom opłaty na poziomie niższym niż ponoszone przez operatorów koszty, jeżeli opłata obliczona wyłącznie na podstawie kosztów może zniechęcać użytkowników do korzystania z usługi przenoszenia numerów.

(¹) Dz.U. C 129 z 6.6.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 lipca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen — Belgia) — Gerhard Dijkman, Maria Dijkman-Lavaleije przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-233/09) (¹)

(Swobodne świadczenie usług — Swobodny przepływ kapitału — Opodatkowanie bezpośrednie — Odmienne traktowanie w zależności od miejsca inwestycji lub oszczędzania)

(2010/C 234/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gerhard Dijkman, Maria Dijkman-Lavaleije

Strona pozwana: Belgische Staat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) — Ustawodawstwo krajowe w dziedzinie podatku dochodowego — Obliczenie wysokości dodatkowego podatku komunalnego na podstawie kwoty

podatku dochodowego — Zaliczka na podatek od dochodów kapitałowych ze skutkiem zwalniającym — Odmienne traktowanie w zależności od miejsca inwestycji lub oszczędzania — Zgodność z art. 56 ust. 1 WE

Sentencja

Artykuł 56 WE sprzeciwia się przepisom państwa członkowskiego, zgodnie z którymi podatnicy będący rezydentami w tym państwie członkowskim, którzy otrzymują odsetki lub dywidendy pochodzące z oszczędności lub inwestycji dokonanych w innym państwie członkowskim podlegają dodatkowemu podatkowi komunalnemu, jeżeli nie postanowili, aby te dochody z majątku ruchomego zostały im wypłacone przez pośrednika mającego siedzibę w państwie członkowskim ich miejsca zamieszkania, podczas gdy dochody o tym samym charakterze pochodzące z oszczędności lub inwestycji dokonanych w ich państwie członkowskim miejsca zamieszkania, ponieważ są objęte podatkiem u źródła, nie muszą być zadeklarowane i w takim przypadku nie są objęte takim podatkiem.

(¹) Dz.U. C 220 z 12.9.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 lipca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Hamburg — Niemcy) — Susanne Bulicke przeciwko Deutsche Büro Service GmbH

(Sprawa C-246/09) (¹)

(Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuły 8 i 9 — Procedura krajowa mająca na celu spowodowanie przestrzegania obowiązków wynikających z dyrektywy — Termin na podjęcie działania — Zasady równoważności i skuteczności — Zasada nieobniżania wcześniejszego poziomu ochrony)

(2010/C 234/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesarbeitsgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Susanne Bulicke

Strona pozwana: Deutsche Büro Service GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesarbeitsgericht Hamburg — Wykładnia art. 8 i 9 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16) oraz ogólnych zasad prawa wspólnotowego — Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek przy zatrudnieniu — Przepisy krajowe przewidujące dla złożenia odwołania w celu uzyskania odszkodowania lub zadośćuczynienia termin dwóch miesięcy od momentu otrzymania odmowy albo od momentu powzięcia wiadomości o dyskryminacji

Sentencja

1) Wykładnia prawa pierwotnego Unii i art. 9 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy powinna być dokonywana w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie istnieniu krajowego przepisu procesowego, zgodnie z którym ofiara dyskryminacji przy zatrudnieniu ze względu na wiek powinna — w celu uzyskania naprawienia szkody majątkowej oraz niemajątkowej — skierować do podmiotu, który dopuścił się tej dyskryminacji, odwołanie w terminie dwóch miesięcy, z zastrzeżeniem:

— po pierwsze, że termin ten nie jest mniej korzystny niż termin dotyczący podobnych środków istniejących w prawie krajowym w dziedzinie prawa pracy,

— po drugie, że ustalenie momentu rozpoczęcia biegu tego terminu nie czyni wykonywania praw przyznanych przez dyrektywę niemożliwym lub nadmiernie utrudnionym.

Do sądu krajowego należy zbadanie, czy obydwa te warunki są spełnione.

2) Wykładnia art. 8 dyrektywy 2000/78 powinna być dokonywana w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie istnieniu krajowego przepisu procesowego przyjętego w celu wdrożenia dyrektywy, którego skutkiem jest zmiana wcześniejszych uregulowań określających termin na zażądanie odszkodowania lub zadośćuczynienia w przypadku dyskryminacji ze względu na płeć.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 8 lipca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Zjednoczone Królestwo) — Afton Chemical Limited przeciwko Secretary of State for Transport

(Sprawa C-343/09) ⁽¹⁾

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Ważność — Dyrektywa 2009/30/WE — Artykuł 1 ust. 8 — Dyrektywa 98/70/WE — Artykuł 8a — Zanieczyszczenie powietrza — Paliwa — Stosowanie dodatków metalicznych w paliwach — Wartość graniczna trikarbonylnku (metylocyklopentadieno)manganowego (MMT) — Oznakowanie — Ocena wpływu — Oczywisty błąd w ocenie — Zasada ostrożności — Proporcjonalność — Równość traktowania — Pewność prawa — Dopuszczalność)

(2010/C 234/20)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Afton Chemical Limited

Strona pozwana: Secretary of State for Transport

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Ważność dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/30/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do specyfikacji benzyny i olejów napędowych oraz wprowadzającą mechanizm monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 1999/32/WE odnoszącą się do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żeglugi śródlądowej oraz uchylającą dyrektywę 93/12/EWG (Dz.U. L 140, s. 88) — Ważność obowiązku oznakowania paliw zawierających dodatki metaliczne, w zakresie w jakim dotyczy ustalenia dopuszczalnej zawartości trikarbonylnku (metylocyklopentadieno)manganowego (MMT) — Oczywisty błąd w ocenie — Naruszenie zasad proporcjonalności, równego traktowania i pewności prawa

Sentencja

Analiza przedstawionych pytań nie wykazała niczego, co mogłoby naruszać ważność art. 1 ust. 8 dyrektywy 2009/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do specyfikacji benzyny i olejów napędowych oraz wprowadzającą mechanizm monitorowania i ograniczania

⁽¹⁾ Dz.U. C 244 z 10.10.2009.